

Arrest

nr. 216 059 van 30 januari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Ernest Cambierlaan 39
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A.-C. RECKER *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 8 december 2015 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling België is binnengekomen, diende op 28 december 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 15 maart 2016 nam de dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker meerderjarig is, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij 20,6 jaar oud was met een standaarddeviatie van 2 jaar.

1.3. Op 26 april 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 26 april 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 28/12/2015
Overdracht CGVS: 26/05/2016*

In het kader van uw verzoek tot internationale bescherming vond uw eerste persoonlijk onderhoud plaats op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 19 mei 2017 van 9u05 tot 13u22, waarin u werd bijgestaan door een tolk die het Pashtu machtig is. Uw advocaat, meester Gatunange loco meester Desenfans, was gedurende het volledige onderhoud aanwezig. Een tweede persoonlijk onderhoud vond plaats op het CGVS op 6 december 2017 van 09u05 tot 11u50, waarin u werd bijgestaan door een tolk die het Pashtu machtig is. Uw advocaat, meester Gatunange loco meester Desefans, was gedurende het volledige onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaanse burger en een soennitische Pashtoun. U bent geboren in Taran, district Khewa/Kuz Kunar, provincie Nangarhar, waar u uw ganse leven heeft gewoond.

Toen u 13 jaar oud was, verloor u uw beide ouders in een auto-ongeluk. Daarna trok u in bij uw schoonbroer en uw zus. U bent niet naar school gegaan. U hield zich wel bezig met uw koeien. Op een vrijdag, toen u naar de moskee ging, werd u aangesproken door drie gemaskerde taliban. Ze wilden dat uw schoonbroer zou stoppen met zijn job bij de grenspolitie en ze wilden dat u hen zou waarschuwen wanneer hij naar huis zou komen. Gezien hij niet naar huis was gekomen, lichtte u de taliban niet in. Een tiental dagen later kwam de mullah van de moskee jullie thuis opnieuw waarschuwen. Daarop volgend vond er een ontploffing met een granaat plaats in uw huis. Daarop vluchtten u en uw oom, de vader van uw schoonbroer, naar buiten via het dak van de bureu. De volgende dag verliet u Afghanistan via een smokkelaar. Via Iran, Turkije en de Balkanroute bereikte u België op 8 december 2015, waar u op 28 december 2015 een verzoek tot internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw asielerlaas legde u de volgende documenten neer: een originele taskara, een kopie van de taskara van uw schoonbroer, een kopie van de taskara van uw vader, een kopie van een certificaat van de grenspolitie, een origineel certificaat van de een training van uw schoonbroer en enkele medische documenten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U verklaart te lijden aan suikerziekte, wat u staft met een reeks medische documenten. Echter, nergens uit uw verklaringen blijkt dat u op het moment van het persoonlijk onderhoud nood zou hebben aan assistentie of steun, noch dat u moeite had om het onderhoud tot een goed einde te brengen. U haalt dit bovendien ook nergens aan. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u voor uw leven vreest wegens een bedreiging van de taliban in uw hoofde omwille van uw schoonbroer. Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw beweerde geboortedatum. Immers, overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 15 maart 2016 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004, en die aantoon dat u ouder bent dan 18 jaar - waarbij u op 3 februari 2016 een leeftijd had van 20.6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar – kan u niet worden

beschouwd als minderjarige. Uit het feit dat u op het moment van het gehoor op Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 28 december 2015 verklaarde 16 jaar te zijn en u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS op 19 mei 2017 vasthield aan het feit dat u toen minderjarig was (CGVS 1, p. 3), blijkt dat u heeft getracht de Belgische asielinstanties zowel in het begin van als tijdens uw procedure op intentionele wijze te misleiden. Bijgevolg wordt de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen al bij voorbaat aangetast.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS 1, p. 2; CGVS 2, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf tot kort voor uw vertrek uit Afghanistan in Taran, district Kuz Kunar, provincie Nangarhar. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke recente herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van uw recente verblijf is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van de recente verblijfplaats en herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw kennis over uw dorp en uw district, over de taliban aanwezigheid alsook de buitenlandse aanwezigheid, over de recente veiligheidsincidenten, over de frequentie van natuurrampen en ten slotte ook uw kennis over uw districtshoofd te wensen over laat. Hoewel u verklaart geboren en getogen te zijn in uw dorp Taran, district Kuz Kunar, en dan ook nooit elders te hebben gewoond (CGVS 1, p. 7), heeft u uw beweerde verblijf aldaar tot kort voor uw vertrek uit Afghanistan in oktober/november 2015 niet aannemelijk kunnen maken en dit om onderstaande redenen.

Gevraagd om te vertellen over uw dorp en uw streek, namelijk alles wat u zich kan herinneren, vraagt u of u de weg naar het districtscentrum moet uitleggen. U wordt gemeld dat dat niet de gestelde vraag was waarop de eerder gestelde vraag wordt herhaald, waarop vraagt u wat het CGVS wil weten (CGVS 1, p. 14). Nogmaals gevraagd om uw dorp te beschrijven, zegt u dat u niet begrijpt wat er wordt verwacht. Indien het CGVS graag de weg naar het districtscentrum zou kennen, dan zegt u dit wel te kunnen geven (CGVS 1, p. 14). Gevraagd om uw dorp te beschrijven, om te vertellen hoe het daar is, vraagt u of u het CGVS 'langs de straten moet leiden en zo terug moet komen' (CGVS 1, p. 14). Uit uw antwoorden blijkt niet dat u in staat bent om spontaan, doorleefd en uitgebreid te antwoorden op de nochtans zeer algemene vraag om uw dorp en district te beschrijven en te vertellen wat daar allemaal is en hoe alles daar verloopt. Gevraagd om te vertellen wat u ziet in uw dorp, wat men er kan doen, hoe de omgeving is, enzovoort, antwoordt u dat de berg Togar achter uw dorp ligt en dat de provincie Kunar aan de rechterkant ligt en Kama aan de linkerkant (CGVS 1, p. 14). Wederom slaagt u er niet in om uw verklaringen van het detail en doorleefdheid te voorzien, iets wat nochtans zou kunnen verwacht worden van iemand die gedurende zijn ganse leven in het dorp Taran, district Kuz Kunar, heeft gewoond. Integendeel maken uw antwoorden een hoogst ingestudeerde indruk. Bijgevolg wordt reeds voorbehoud gemaakt bij de geloofwaardigheid van uw verblijf in Taran, district Kuz Kunar, tot kort voor uw vertrek uit Afghanistan.

Gevraagd om over de taliban in uw dorp te vertellen, kaatst u de vraag wederom meteen terug naar het CGVS en vraagt u wat men wil weten (CGVS 1, p. 15). U gezegd dat u alles mag vertellen, antwoordt u dat ze geen goede mensen zijn en dat ze mensen stenigen.

Gevraagd om te vertellen over hun aanwezigheid in uw dorp, antwoordt u dat ze overdag in de bergen wonen en dat ze 's nachts naar het dorp komen. U verklaart dat ze mensen vragen stellen en hen dwingen om tarwe of geld af te geven (CGVS 1, p. 15). Gevraagd wat u weet over de taliban in uw district, Kuz Kunar, antwoordt u dat ze hun gezichten bedekken, dat ze lang haar hebben en tulbanden dragen (CGVS 1, p. 15). Uit bovenstaande verklaringen moge duidelijk zijn dat u in niet in staat bent om gedetailleerd en doorleefd over de taliban in uw eigen dorp te vertellen, iets wat nochtans verwacht kan worden van iemand die beweert gedurende zijn ganse leven in datzelfde dorp te hebben gewoond, alsook beweert meermaals door hen te zijn bedreigd. U hiermee geconfronteerd, antwoordt u dat u zich bezig hield met uw beesten. Het enige wat u verder nog aanhaalt zijn enkele namen van talibanleiders (CGVS 1, p. 15). Het feit dat u wel enkele namen kan opsommen weegt echter niet op tegen de zwaarwichtigheid van uw vage en algemene verklaringen over de taliban in uw eigen dorp. Zoals hierboven gesteld kan van iemand met dergelijk profiel echter een grotere mate van detail en doorleefdheid worden verwacht, wat in casu niet het geval is. Bijgevolg wordt verder afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verblijf in het dorp Taran, district Kuz Kunar, tot vlak voor uw beweerde vertrek uit Afghanistan in oktober/november 2015.

Gevraagd naar veiligheidsincidenten in uw dorp of in de omgeving, antwoordt u dat er een explosie was in een huis waar twee broers, die voor een parlamentslid werkten, woonden. Verder vertelt u dat er een bomaanslag was op Faridou Momand. Gevraagd wanneer deze incidenten plaatsvonden, zegt u 3-4 jaar geleden. Gevraagd naar andere incidenten in uw district Kuz Kunar, vertelt u over een man die in Shaga werd vermoord en een wegingenieur die werd meegenomen door de taliban (CGVS 1, p. 14). Hierover kan u echter geen verdere details geven. Bovendien vonden deze incidenten respectievelijk 5 à 6 jaar en 7 à 8 jaar geleden plaats (CGVS 1, p. 15). Gevraagd naar andere, recentere aanvallen, antwoordt u dat er een incident was in een school met de taliban, waarbij Khan Wali, de talibancommandant, werd vermoord. U verklaart dat dit incident 6 à 7 jaar geleden plaatsvond (CGVS 1, p. 15). Met andere woorden beschikt u enkel over informatie aangaande incidenten in uw dorp en district die tussen de 4 en 8 jaar geleden zijn gebeurd, maar niet over informatie aangaande meer recente veiligheidsincidenten kort voor uw vertrek uit Afghanistan in november 2015 (zo vond uw eerste persoonlijk onderhoud plaats in mei 2017, ongeveer anderhalf jaar na uw aankomst in België op 8 december 2015 en uw vertrek uit Afghanistan – u verklaarde anderhalve maand onderweg te zijn geweest, DVZ verklaring rubriek 31). Deze vaststelling wordt bovendien nogmaals bevestigd wanneer u verklaart dat u geen weet heeft van het feit dat uw provinciegouverneur, Salim Kunduzai, hoewel u aangeeft hem wel te kennen, in het jaar van uw vertrek, namelijk in juni 2015, onder vuur werd genomen toen hij met een konvooi op weg was naar Torkham (cf. COI administratieve dossier). Dit is eerder bevreemdend gezien u tijdens tweede onderhoud verklaarde dat u het nieuws in Afghanistan vernam via dorpelingen en u ook vaak naar de radio luisterde. Daarnaast was u tijdens uw tweede onderhoud ook niet op de hoogte dat hij in juni 2016 ontslag had genomen (cf. COI administratieve dossier). Gegeven bovenstaande is het duidelijk dat u uw aanwezigheid in uw dorp Taran, district Kuz Kunar, vlak voor uw vermeende vertrek uit Afghanistan aan de hand van uw kennis over recente incidenten niet aannemelijk heeft kunnen maken.

Gevraagd of er ooit buitenlanders zijn geweest in uw district toen u daar woonde, antwoordt u dat u dat nooit heeft gezien. Gevraagd of u daar weet van heeft, zegt u dat u dat nooit heeft gehoord en dat u daarover niets kan vertellen (CGVS 2, p. 7). Deze verklaringen staan echter in schril contrast met de informatie hierover ter beschikking van het CGVS (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier) waaruit blijkt dat er gedurende meerdere jaren, met name gedurende gans uw jeugd, Japanse organisaties actief zijn geweest, en nog steeds actief zijn, in uw district en uw provincie. Zij stonden in voor onder meer het uitbouwen van de kanalen van de Kunar-rivier ter bevordering van de irrigatie van de landbouwgronden. Uit verdere informatie blijkt ook dat er nog steeds nauwe banden bestaan tussen het Afghaanse ministerie voor landbouw en irrigatie en de Japanse ambassadeur, alsook met Japanse FAO-vertegenwoordigers, zij hebben zelfs nog in 2015 het irrigatieproject in Gamberi, geleid door de Japanse directeur van Peace Medical Services, bezocht. Het loutere feit dat u wel weet dat er in het algemeen projecten plaatsvonden en dat er ooit NGO's aan de Kunar-rivier hebben gewerkt, maar dat u niet weet wanneer en evenmin of ze op dit moment nog actief zijn (CGVS 1, p. 17), is niet enkel in contrast met bovenstaande informatie (cf. supra), maar ook met uw verklaring dat u geen weet zou hebben van buitenlandse aanwezigheid in uw dorp en district. Bovendien kan verwacht worden van iemand die beweert gedurende zijn ganse leven in zijn dorp te hebben gewoond, een dorp dat bovendien afhankelijk is van diezelfde rivier en haar irrigatie van de landbouwgronden, dat hij meer informatie zou kunnen geven over deze werken aan de Kunar-rivier, wat in casu niet het geval is. Verder weet u ook niet sinds wanneer de Amerikanen aanwezig waren in uw regio en evenmin of zij op dit moment nog actief zijn in uw regio (CGVS 2, p. 8).

Van iemand die beweert gedurende zijn ganse leven in het dorp Taran, district Kuz Kunar, te hebben gewoond, kan echter verwacht worden dat hij beter op de hoogte zou zijn van de buitenlandse aanwezigheid, wat in casu niet het geval is.

Gevraagd naar natuurrampen, antwoordt u dat er een 5 à 6 jaar geleden een gigantische overstroming was in Mamazo Bela, alsook in uw eigen dorp. Gevraagd of dit éénmalig was dan wel of er sindsdien nog overstromingen hadden plaatsgevonden, zegt u dat er een tweede overstroming was, maar dat het de eerste keer een grote was (CGVS 1, p. 17). Uw verklaringen stroken echter niet met de informatie hierover ter beschikking van het CGVS (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier). Vooreerst toont deze informatie aan dat er bijvoorbeeld ook in 2007, specifiek in uw district, Khewa/Kuz Kunar, een zware overstroming plaatsvond waarbij maar liefst 100 huizen werden getroffen. Dit strookt echter niet met uw eigen verklaring dat er enkel 5 à 6 jaar een gigantische overstroming plaatsvond en daarna nog een kleinere (cf. supra). Daarnaast toont deze informatie dat uw provincie Nangarhar in een overstromingsgevoelig gebied ligt en dat er in het jaar 2015 alleen, samen met de provincie Kunar, meer dan 34.000 mensen door deze overstromingen werden getroffen. Bovendien vielen er in uw provincie, Nangarhar, in 2015 alleen al maar liefst 210 doden bij natuurincidenten, waaronder overstromingen, en vonden er maar liefst 16 natuurincidenten plaats, met andere woorden minstens één per maand in het jaar van uw vertrek. Hoewel deze laatste info betrekking heeft op algemene natuurrampen, kan men, in combinatie met de andere informatie ter beschikking van het CGVS, dus aannemen dat er wel degelijk meer overstromingen hebben plaatsgevonden in tegenstelling tot wat u verklaart. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw recente verblijf in uw dorp Taran, district Kuz Kunar, tot vlak voor uw beweerde vertrek uit Afghanistan in oktober/november 2015 verder ondermijnd.

Ten slotte kan ook uw kennis over uw districtshoofd, dr. Ismail Shinwari, niet overtuigen. Telkens wanneer u naar hem wordt gevraagd, antwoordt u ontwijkend en vraagt u wat er van u verwacht wordt (CGVS 1, p. 4-5). Uiteindelijk antwoordt u dat hij uw districtsgouverneur is en dat hij mensen dient, dat hij instaat voor het regelen van zaken zoals taskara's en veiligheidsproblemen. Gevraagd naar zijn persoonlijke leven, zegt u dat u dat niet weet (CGVS 1, p. 5). Verder weet u wel dat hij Izmarai opvolgde, maar verder kan u niets over diens persoon vertellen (CGVS 1, p. 5). In de Afghaanse context waarbij de veiligheidssituatie vaak precair is en men dus van autoriteitsfiguren, in hun dorp, district of provincie, afhankelijk zijn – bovendien bent u hier duidelijk wel van op de hoogte (cf. supra) – is het weinig aannemelijk dat u helemaal niets weet over uw vorige en huidige districtshoofd. Bijgevolg wordt verder afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verblijf in het dorp Taran, district Kuz Kunar, tot vlak voor uw beweerde vertrek uit Afghanistan.

Volledigheidshalve dient nog te worden opgemerkt dat u over uitermate weinig kennis beschikt met betrekking tot uw stam en de stammen die in uw regio wonen. Behalve het feit dat u Kani Kheil aanhaalt als één van de substammen van uw stam, Adrimzai, – de andere substammen kent u niet – kan u verder niets vertellen over uw eigen stam (CGVS 1, p. 2-3). U verklaart dat u het niet weet aangezien u heel jong was toen u in Afghanistan verbleef (CGVS 1, p. 2). Gevraagd naar de stam Stanikzai, door uzelf aangereikt als een stam die in uw dorp woont, kan u geen informatie geven (CGVS 1, p. 3). Bovenstaande verklaring is echter niet afdoende voor het feit dat u niets weet over uw eigen stam, noch over de andere stammen die in uw dorp wonen. Het tribaal systeem speelt namelijk een zeer belangrijke rol in de Afghaanse maatschappij, waardoor het weinig aannemelijk is dat u geen enkele informatie over uw eigen stam, noch de andere stammen, zou kunnen geven.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het district Kuz Kunar gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van recente herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Kuz Kunar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan (meer bepaald de bedreiging van de taliban aan uw adres).

De ongeloofwaardigheid van het door u opgehangen asielrelaas wordt bovendien versterkt door de onderstaande vaststellingen.

Vooreerst spreekt u zich meermaals tegen over de tijdsperiode tussen de verschillende gebeurtenissen in uw asielrelaas. Ten eerste verklaart u tijdens uw eerste onderhoud dat u meer dan een half jaar na het 'accident' het land heeft verlaten (CGVS 1, p. 7) (met 'accident' verwijst u stelselmatig naar de granaatontploffing die plaatsvond in uw huis, cf. CGVS 1, p. 10).

Nogmaals dezelfde vraag gesteld ter bevestiging, antwoordt u affirmatief. Wanneer u een tijdslijn wordt getekend en u de vraag wordt uitgelegd, verklaart u dat u amper na twee nachten bent vertrokken (CGVS 1, p. 7). Gezien het feit dat u moeite heeft met de tijdsindicaties in uw eigen asielrelaas, zoals ook hieronder duidelijk zal worden, nota bene met een verschil van een half jaar, dient reeds voorbehoud te worden gemaakt bij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. In diezelfde context spreekt u zich evenzeer tegen over de volgende tijdsindicaties. Eerst en vooral dient echter te worden opgemerkt dat uw verklaringen dermate warrig zijn waardoor reeds vragen worden gesteld bij de geloofwaardigheid hiervan. Toch wordt duidelijk vastgesteld dat u zich tegenspreekt over, ten eerste, het tijdsverloop tussen de ontmoeting bij de moskee en de waarschuwing door de mullah thuis, ten tweede over het tijdsverloop tussen de waarschuwing door de mullah thuis en de granaatontploffing thuis, en ten derde over de tijdsperiode tussen de granaatontploffing thuis en uw uiteindelijke vertrek uit Afghanistan. Gevraagd naar het tijdsverloop tussen uw ontmoeting bij de moskee en uw vertrek uit Afghanistan, antwoordt u dat het om '20 of 25 dagen gaat en dan 10 een andere nacht' (CGVS 1, p. 9). Gevraagd om dit uit te leggen, zegt u dat er 20 of 25 dagen na de ontmoeting bij de moskee een granaat tot ontploffing werd gebracht (CGVS 1, p. 9). Even later verklaart u weer dat de mullah ongeveer 10 of 15 dagen na de ontmoeting bij de moskee naar uw huis is gekomen om u te waarschuwen en dat de granaatontploffing 20 à 25 dagen na zijn waarschuwing bij u thuis plaatsvond (CGVS 1, p. 9). Geconfronteerd met uw verwarrende verklaringen, verklaart u dat u ongeveer 20 of 25 dagen na de granaat ontploffing bent vertrokken (CGVS 1, p. 9). Concluderend kan echter worden gesteld dat er maximaal 2,5 maand (ofwel maximaal 65 dagen) zou kunnen zitten tussen uw ontmoeting bij de moskee en uw uiteindelijke vertrek uit Afghanistan. Vooreerst is deze vaststelling strijdig met uw eerdere verklaring, namelijk dat er zes maanden zou hebben gezeten tussen de granaatontploffing en uw vertrek uit Afghanistan. Ten tweede is elk van deze verklaringen strijdig met uw verklaringen bij de DVZ waar u expliciet verklaarde dat er 20 dagen zouden hebben gezeten tussen uw ontmoeting bij de moskee en uw eigenlijke vertrek uit Afghanistan (CGVS vragenlijst, vraag 3.5). Het geheel aan bovenstaande verklaringen spreekt zich echter in die mate tegen dat de geloofwaardigheid van uw ganse asielrelaas reeds op de helling komt te staan.

Ten tweede spreekt u zich ook tegen over uw verblijfsplaatsen net na de ontploffing in uw huis. Zo verklaarde u tijdens uw eerste onderhoud dat u 's nachts, na de ontploffing, aan de rivier bleef met uw neef (de vader van uw schoonbroer) omdat hij niet verder kon wegens pijn aan zijn voet. Pas de volgende morgen ging u naar uw ooms huis om hulp te vragen (CGVS 1, p. 8). Tijdens uw tweede onderhoud verklaarde u echter dat u wegging toen de ontploffing plaatsvond en dat u tijdens de nacht, rond 1 of 2 uur, naar het huis van de oom van uw schoonbroer ging én u zelfs voor het licht werd al naar Jalalabad was vertrokken (CGVS 2, p. 3). Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen, antwoordt u dat u slechts enkele momenten bij de rivier was gebleven alvorens naar het huis van de oom van uw schoonbroer te gaan (CGVS 2, p. 4). Bovendien verklaarde u tijdens dit onderhoud dat uw neef geen wonde had aan zijn voet, maar aan zijn kuit (CGVS 2, p. 3). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden, antwoordt u dat u dat niet heeft gezegd (CGVS 2, p. 3-4). Het vasthouden, in beide gevallen, aan één versie van de feiten is echter geen afdoende verklaring voor dergelijke tegenstrijdigheid waardoor die wordt behouden. Uiteindelijk spreekt u zich in deze context eveneens tegen over hoe uw neef naar het ziekenhuis is gegaan. Enerzijds verklaarde u tijdens uw eerste onderhoud dat iemand een chauffeur had opgebeld, Shazo genaamd, en uw neef had meegenomen naar het ziekenhuis (CGVS, p. 8). Anderzijds verklaarde u tijdens uw tweede onderhoud dat er geen link is tussen die Shazo en uw asielrelaas en dat u niet weet of hij al dan niet uw neef heeft vervoerd (CGVS 2, p. 4). Van iemand die uit zijn land van herkomst is gevlucht kan toch minstens verwacht worden dat hij zich over dergelijke, nochtans niet minimalistische, elementen niet zou tegenspreken. Dit is in casu niet het geval waardoor bovenstaande flagrante tegenstrijdige verklaringen zwaar afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw bedreiging.

Ten derde spreekt u zich evenzeer tegen over enerzijds de plek waar uw familie is gevestigd sinds de ontploffing in uw huis én anderzijds over wie op dit moment in uw huis woont. Vooreerst verklaarde u tijdens uw eerste onderhoud dat u na de ontploffing naar een ander huis was verhuisd (CGVS 1, p. 7). Uw familie, daarentegen, woonde nog steeds in uw huis na de ontploffing (CGVS 1, p. 12). Tijdens uw tweede onderhoud, echter, verklaart u dat uw familie op dit moment in het huis van uw oom van moederszijde woont. U verklaart dat, nadat uw oom terug zou zijn gekomen van het ziekenhuis, met name de dag na de ontploffing, jullie allemaal naar het huis van de oom van moederskant zijn gegaan (CGVS 2, p. 6). Geconfronteerd met uw uitspraken van tijdens het eerste onderhoud, antwoordt u dat ze niet in dat huis zijn en dat ze na het incident zijn vertrokken (CGVS 2, p. 6). Het louter vasthouden aan één versie van de feiten is echter geen afdoende verklaring voor dergelijke tegenstrijdigheid waardoor deze wordt behouden. Ten tweede spreekt u zich eveneens tegen over wie dan wél op dit moment in uw huis woont.

Zo verklaarde u tijdens uw tweede onderhoud dat Nazar Gul u heeft bedreigd en ondertussen in uw huis woont. Even later verklaart u dan weer dat mulawi Sahib aka Nazar Gul niet in uw huis woont en dat er nu boeren wonen in uw huis (CGVS 2, p. 6). Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen, antwoordt u dat hij niet in uw huis woont aangezien mulawi Sahib een eigen huis heeft waarin hij woont (CGVS 2, p. 6). Het louter vasthouden aan één versie van de feiten is echter geen afdoende verklaring voor dergelijke flagrante tegenstrijdigheid. Van een asielzoeker kan toch minstens verwacht worden dat hij op de hoogte zou zijn van de huidige situatie van zijn familie na een ontploffing in zijn eigen huis én dat hij hier zich bovendien niet meermaals zou tegenspreken. Dit is in casu niet het geval waardoor de geloofwaardigheid van uw bedreiging verder ondergraven wordt.

In diezelfde context is het evenzeer bevreemdend dat u tijdens uw eerste onderhoud niet weet op welke manier uw huis werd beschadigd tijdens die ontploffing (CGVS 1, p. 12). Als verklaring hiervoor geeft u dat het 's nachts was en u niets kon zien. Dit is echter geen afdoende verklaring voor het feit dat u niet weet hoe uw huis werd beschadigd daar u verklaarde de volgende dag nog bij uw familie te zijn geweest. Het is weinig aannemelijk dat u niet geïnformeerd zou hebben naar de toestand van uw familieleden alsook van het huis. Het is evenzeer opvallend dat u tijdens het daaropvolgende en tweede onderhoud plots wel aangeeft dat het glas van de getroffen huizen kapot was (CGVS 2, p. 4). Gegeven bovenstaande wordt de geloofwaardigheid van uw bedreiging, alsook de ontploffing, verder ondermijnd.

Bijkomend dient nog te worden opgemerkt dat het eveneens bevreemdend is dat uw jongere broers tegenwoordig nog steeds lessen volgen in de moskee waar u zelf werd bedreigd (CGVS 2, p. 5). U geconfronteerd met het risico dat uw broers beiden lopen, antwoordt u dat dat effectief zo is, maar stelt u zich de vraag wat u kan doen (CGVS 2, p. 6). Gevraagd waarom uw broers nog steeds naar die moskee gaan, antwoordt u dat ze niet regelmatig gaan, één dag wel, de andere dag niet (CGVS 2, p. 6). Er kan echter worden gesteld dat om de dag wel degelijk als regelmatig kan worden beschouwd en dit dus geen afbreuk doet aan het feit dat uw broers op die manier zich aan een groot risico blootstellen gezien uw eerdere ervaringen. Dergelijk gedrag valt met andere woorden niet te rijmen met het gedrag van twee jongens wiens broer bij diezelfde moskee werd bedreigd, door de taliban, alsook door de mullah van de moskee zelf. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas wederom aangetast.

Uiteindelijk verklaart u dat de taliban ook u in hun rangen wou inlijven (CGVS 1, p. 13). Vooreerst is de geloofwaardigheid van dit motief hoogst bedenkelijk aangezien u dit motief pas aanhaalt wanneer u meermaals werd geconfronteerd met andere uitspraken over waarom ze u eigenlijk wilden doden indien ze enkel wilden dat uw schoonbroer met zijn job zou stoppen (CGVS 1, p. 13). Bovendien heeft u er zich van weerhouden dit asielmotief – nochtans een cruciaal asielmotief ter staving van uw persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging – te vermelden bij de DVZ (cf. administratieve dossier). Hiermee geconfronteerd, antwoordt u dat ze bij de DVZ u vroegen om niet in detail te gaan (CGVS 1, p. 13). Dit is echter geen afdoende verklaring voor het feit dat u een cruciaal asielmotief in uw eigen hoofde niet heeft vermeld bij de DVZ, waardoor de geloofwaardigheid hiervan verder in het gedrang komt. Van een asielzoeker wordt namelijk verwacht dat hij de Belgische asielinstanties van in het begin van zijn asielprocedure op de hoogte stelt van alle mogelijke asielmotieven die een mogelijke persoonlijke en gegronde vrees in zijn hoofde zou kunnen betekenen. U heeft hieraan verzaakt waardoor de geloofwaardigheid van dit motief zwaar op de proef wordt gesteld.

Ten slotte wordt nog de volgende bemerking gemaakt. Zo verklaarde u dat uw schoonbroer 5 à 5,5 jaar bij de grenspolitie heeft gewerkt. U staaft de job van uw schoonbroer met twee certificaten (document 4-5). Wat betreft het eerste certificaat dient opgemerkt te worden dat u slechts een kopie neerlegt, waardoor de authenticiteit van dit document op geen enkele wijze kan vastgesteld worden. Wat betreft beide documenten dient daarenboven opgemerkt te worden dat volgens informatie ter beschikking van het CGVS (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier) in uw land van herkomst een zeer hoog niveau van corruptie heerst. Uit deze informatie blijkt dat zowat alle mogelijke documenten kunnen en worden nagemaakt of frauduleus aangemaakt. Om die reden kan geen enkele betrouwbaarheid worden gehecht aan documenten afkomstig uit Afghanistan. Er dient eveneens opgemerkt te worden dat documenten gepaard dienen te gaan met geloofwaardige verklaringen. Dit is in casu echter niet het geval.

Gelet op bovenstaande, bevestigt uw ongeloofwaardige asielrelaas enkel het frauduleuze karakter van uw asielaanvraag. U staafde uw asielrelaas met de volgende documenten: een originele taskara, een kopie van de taskara van uw schoonbroer en een kopie van de taskara van uw vader. Er dient opgemerkt te worden dat deze documenten enkel betrekking hebben op uw persoonsgegevens, of die van uw verwanten, waardoor deze niets aan bovenstaande analyse veranderen.

De kopie van een certificaat van de grenspolitie en het originele certificaat van een training van uw schoonbroer werden hierboven reeds besproken (cf. supra). Verder legt u ook enkele medische documenten neer waaruit blijkt dat u lijdt aan hypoglycemie. Er dient hierover te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen in se geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van deze medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Bijgevolg veranderen ook deze documenten niets aan bovenstaande analyse. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tweemaal tijdens persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 19.05.2017 en 12.12.2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er echter in het begin van het gehoor op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België (CGVS 1, p. 2; CGVS, p. 2). Er werd voorts eveneens benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Kuz Kunar/Khewa, Afghanistan, afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken.

Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert twee middelen aan:

- In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

“artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna "EVRM");”

Verzoeker voert aan dat hij ernstige bedreigingen heeft ondergaan in Afghanistan, die plaatsvonden in de context van een gewapend conflict tussen de overheid en Anti-Gouvernementele Elementen, zoals de taliban. Hij vreest vervolging door de taliban bij een terugkeer naar Afghanistan *“wegens de vervolgingen en pogingen door de taliban om hem te rekruteren”*. Verzoeker heeft aldus een vrees voor vervolging omwille van zijn politieke overtuigingen, zoals bepaald in artikel 48/3, § 4, e), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker merkt op dat hij afkomstig is uit het district Khewa/Kuz Kunar in de provincie Nangarhar in het oosten van Afghanistan. Verzoeker verwijst naar landeninformatie waaruit blijkt dat zijn regio van herkomst wordt gekenmerkt door een verslechterde veiligheidssituatie, waar gevechten, terreuraanslagen en luchtaanvallen regelmatig voorkomen en waar de taliban, IS en de ANSF strijden. Het aantal burgerslachtoffers in Nangarhar is sterk toegenomen sinds 2014. Uit objectieve bronnen blijkt bovendien dat de taliban en IS jonge mannen in zijn regio van herkomst rekruteert, hetgeen overeenstemt met verzoekers verklaringen over zijn vervolgingsfeiten. Gezien de huidige context in verzoekers regio en land van herkomst zijn deze verklaringen niet enkel coherent, maar ook plausibel. Verzoeker voert verder aan dat hij niet kan rekenen op effectieve bescherming van de Afgaanse autoriteiten. Er wordt volgens hem immers niet betwist dat de controle van de regering in zijn regio gering is, terwijl er verschillende groeperingen aanwezig zijn die delen van de regio onder controle hebben.

Verzoeker meent dat de motivering van de commissaris-generaal onvoldoende is om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van zijn vrees voor vervolging en vraagt om desgevallend *“het voordeel van de twijfel”* toe te passen. Verzoekers verklaringen dienen op een objectieve wijze te worden bekeken, rekening houdend met de objectieve informatie over de veiligheidssituatie en de rekrutering van jonge mannen door de taliban in zijn regio. Hij vraagt tevens de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal toont niet aan dat verzoeker geen risico loopt om bij een terugkeer naar Afghanistan opnieuw slachtoffer te zijn van deze vervolgingen. Verzoeker meent dat hij op basis van zijn verklaringen, die eenduidig, van goede trouw en spontaan zijn en persoonlijke ervaringen duiden, en overeenkomen met de beschikbare landeninformatie, een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn verzoek om internationale bescherming aannemelijk te maken en te staven. Hij verwijst tevens naar zijn tweede middel.

Verzoeker geeft verder een theoretische toelichting omtrent de subsidiaire beschermingsstatus en meent dat hij voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij wijst andermaal op het gewapende conflict dat heerst in zijn regio van herkomst en de rekrutering van jonge mannen door de taliban.

- In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

“artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de vreemdelingenwet, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, de redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikelen 4 en 41 van de Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna "Handvest")”.

Verzoeker meent dat de motieven van de bestreden beslissing onvoldoende en niet draagkrachtig zijn om tot de ongeloofwaardigheid van zijn relaas te besluiten. Hij wijst er andermaal op dat de verslechterde veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst, Nangarhar, niet wordt betwist en dat uit objectieve informatie blijkt dat de controle van de regering gering is en dat de taliban grote delen van de regio onder controle heeft en er jonge mannen rekruteert. De door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten zijn dus plausibel en komen overeen met de beschikbare informatie, waardoor zij als aannemelijk moeten worden beschouwd. Verzoeker meent dat de commissaris-generaal een subjectieve beoordeling van zijn relaas maakt door te stellen dat hij onwaarschijnlijke en tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd. Hij licht hierbij toe als volgt:

“Ten eerste, verwijt de commissaris aan verzoeker dat zijn kennis over zijn dorp en de regio beperkt zijn. Verzoeker benadrukt dat hij vele details gegeven heeft, en dat hij soms niet begreep wat de protection agent (PO) van hem verwachtte (dit blijkt ook uit de rapport van het gehoor CGVS p 1 p14). Verzoeker verwijst naar de details over de rivier die door zijn dorp en de streek stroomt, hij verklaart nauwelijks waar zich de rivier splitst (CGVS 2 p 11), geeft de namen van alle dorpen langs de weg aan de rivier richting Kunar (CGVS 2 p 10), hij noemt verschillende lokale radio kanalen (CGVS 2 p11). Hij heeft ook de verschillende wijken van zijn dorp genoemd (CGVS 1 p 5), zowel als de verschillende gewassen en groeten die er gekweekt worden (CGVS 1 p4), en de verschillende dorpen en kenmerken die men passeert op de weg van zijn dorp naar Jalalabad (CGS 1 p14).

Verzoeker ment dat dit grief subjectief is.

Daarna wordt hem verweten dat hij weinig details kan geven over de taliban in zijn dorp en regio. Hij bevestigt dat hij zich bezig hield met zijn baan en zich weinig voor hen interesseerde.

Verder bekrachtigt verzoeker zijn verklaringen betreffend de verschillende veiligheidsincidenten in zijn regio.

Betreffend de aanwezigheid van buitenlanders in zijn streek, verklaart verzoeker dat hij dacht dat toen de PO over "buitenlanders" spreekt, hij dacht dat hij Amerikanen mende. Hij wist echter dat er projecten lopend waren aan de kunar rivier.

Verder bevestigt verzoeker zijn verklaringen aangaande de natuurrampen.

Ook aangaande de districtshoofd, verklaart hij dat hij zijn naam kent maar sinds hij nooit direct contact met hem had, weet hij ook niets over zijn persoonlijk leven.

Daarna, wat de verschil over de tijdsperiode tussen de verschillende gebeurtenissen betreft, bevestigt verzoeker ten eerste, dat hij na twee nachten vertrokken is. Hij bevestigt ook dat de mullah ongeveer tien dagen na zijn ontmoeting met de taliban naar hun huis gekomen is om hen te waarschuwen, en dat de bom ongeveer 20-25 dagen na de ontmoeting ontploft is.

Verzoeker bekrachtigt ook dat hij alleen een of twee uur na de ontploffing bij de rivier gewacht heeft, alvorens hij naar het huis van zijn oom ging.

Hij bekrachtigt ook dat hij niet weet of S. zijn neef naar het ziekenhuis vervoerd heeft.

Verzoeker bevestigt ook dat zijn burens nu in het huis van zijn familie wonen, en dat hij niet exact weet hoe het huis door de bom beschadigd werd, omdat hij er nooit terug gekeerd is na de ontploffing.

Hij bekrachtigt ook dat de taliban woude dat hij hen vervoegen zou, en dat hij dit bij de DVZ niet gemeld heeft omdat hem verklaart werd dat hij het kort houden moest. Hij verwijst naar de objectieve bronnen supra, de welk bevestigen dat de taliban gedwongen rekruteren uitoefenen.

Ten gevolge ment verzoeker dat het onmogelijk is dat de Commissaris generaal met alle kennis der zaken een draagkrachtige beslissing kan nemen betreffende de nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoeker. Dit leidt tot een schending van de formele, uitdrukkelijke motiveringsplicht van verwerende partij.

Ter conclusie, de elementen die worden ingeroepen door de Commissaris generaal zijn onvoldoende en alles behalve draagkrachtig.

Verzoeker benadrukt dat er voldoende objectieve elementen bestaan die zijn nauwkeurige en eenduidige verklaringen ondersteunen opdat zijn asielrelaas als geloofwaardig beschouwd wordt door Uw Raad, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel.

Verzoeker benadrukt dat de argumentatie en redenering van verweerder niet overtuigend is en dat de bestreden beslissing niet draagkrachtig gemotiveerd is. Bovendien heeft verweerder niet met alle vereiste objectiviteit de verklaringen van verzoeker en de beschikbare informatie behandeld.

We volhardden dat verzoeker een geronde vrees voor vervolging heeft, of allerminst een reëel risico loopt op ernstige schade.”

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- artikel “*U.S. bombs Afghan militia behind insider attack, officials say*” van The New York Times van 11 januari 2018 (stuk 3);
- artikel “*June 2017 Monthly Forecast: Afghanistan*” van VN Veiligheidsraad van 31 mei 2017 (stuk 4);
- artikel “*Taliban kill 2 civilians in Nangarhar: Officials*” van Pajhwok van 10 december 2017 (stuk 5);
- artikel “*Imam killed, 8 injured in Nangarhar mosque bombing*” van Pajhwok van 8 december 2017 (stuk 6);
- artikel “*Daesh recruiting in Nangarhar*” van Tolo news van 30 december 2016 (stuk 7).

2.1.3. In een aanvullende nota van 27 juni 2018 voegt verzoeker volgende stukken:

- een kopie van de taskara van zijn vader met beëdigde vertaling naar het Nederlands (stuk 1);
- een kopie van een document inzake de tewerkstelling van zijn schoonbroer met beëdigde vertaling naar het Nederlands (stuk 2);
- een kopie van een brief van de dorpsoudste ter bevestiging van zijn relaas met beëdigde vertaling naar het Nederlands (stuk 3).

De Raad merkt op dat de taskara van verzoekers vader (stuk 1) reeds werd voorgelegd en zich in het administratief dossier bevindt (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 17, nr. 2).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht, laat op zich niet toe om vast te stellen dat hij nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt immers vast dat verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Verzoeker ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twifelen aan zijn identiteit en zijn recent verblijf in zijn regio van herkomst, bevestigt zijn verklaringen over de natuurrampen, het districtshoofd en de veiligheidsincidenten en volhardt dat hij wel een toereikende kennis bezit over zijn dorp en regio. Na lezing van het administratief dossier bevestigt de Raad echter dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers leeftijd en zijn verklaringen over zijn regio van herkomst, gelet op het feit dat verzoekers verklaringen over (i) zijn dorp en streek en (ii) de taliban in zijn dorp vaag en ondoorleefd zijn en dat zijn kennis over (iii) recente veiligheidsincidenten, (iv) buitenlanders in zijn dorp, (v) recente natuurrampen, (vi) de districtshoofden, (vii) zijn stam en de stammen die in zijn regio wonen enerzijds lacunair is en anderzijds ingestudeerd overkomt.

Het loutere feit dat hij zich niet interesseerde voor de taliban en zich bezighield met zijn job biedt geenszins een afdoende verklaring voor verzoekers vage en ondoorleefde verklaringen met betrekking tot de aanwezigheid van de taliban in zijn dorp. De Raad is immers van oordeel dat van iemand die verklaart om in een dorp gewoond te hebben onder controle van de taliban en naar aanleiding van zijn vermeende problemen met de taliban internationale bescherming vraagt in België, redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij doorleefde en gedetailleerde verklaringen kan afleggen over het leven onder het talibanbewind. Gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissing is dit echter niet het geval, hetgeen tevens afstraalt op de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn regio van herkomst ondermijnt.

De Raad ziet verder niet in waarom verzoeker zou denken dat de *protection officer* enkel Amerikanen bedoelde toen hij vroeg of er ooit buitenlanders geweest waren in verzoekers district, zodat dit geen afdoende verklaring vormt voor zijn onwetendheid met betrekking tot de aanwezigheid van Japanse organisaties in zijn district.

Verzoeker verklaarde bovendien, toen hem gevraagd werd naar de aanwezigheid van buitenlanders in zijn regio, *‘Dat heb ik nooit gehoord, ik kan daar niets over zeggen’*, terwijl hij later tijdens het tweede persoonlijk onderhoud wel verklaarde dat hij weet heeft van een Amerikaanse legerbasis in Jalalabad (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 7). Bovendien merkt de Raad op dat uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekers kennis over de aanwezigheid van Amerikanen in zijn district eveneens lacunair is. Verzoekers verweer kan dan ook niet dienstig worden aanvaard.

Het loutere feit dat verzoeker nooit persoonlijk contact heeft gehad met het districtshoofd biedt bovendien geen afdoende verklaring voor verzoekers lacunaire kennis met betrekking tot deze persoon, gelet op de pertinente en correcte vaststelling in de bestreden beslissing dat *‘In de Afghaanse context waarbij de veiligheidssituatie vaak precair is en men dus van autoriteitsfiguren, in hun dorp, district of provincie, afhankelijk zijn – bovendien bent u hier duidelijk wel van op de hoogte (cf. supra) – is het weinig aannemelijk dat u helemaal niets weet over uw vorige en huidige districtshoofd.’*

De Raad is aldus van mening dat bovenstaande vaststellingen verzoekers verklaringen over zijn vermeende regio van herkomst ernstig ondermijnen. Verzoekers kennis over de rivier, de dorpen langs de rivier, lokale radiokanalen, de wijken van zijn dorp, de gewassen en groenten die er gekweekt worden, de dorpen onderweg naar Jalalabad en de projecten aan de rivier, is een kennis die tevens door studie kan worden verworven en doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen van de bestreden beslissing die op zich toelaten om te besluiten dat verzoeker zijn herkomst uit Taran, in het district Kuz Kunar in de provincie Nangarhar in Afghanistan niet aannemelijk kan maken.

Uit bovenstaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit Taran, in het district Kuz Kunar in de provincie Nangarhar in Afghanistan. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Ten overvloede merkt de Raad op dat de bestreden beslissing tevens terecht motiveerde dat verzoekers verklaringen over de vermeende vervolgingsfeiten ongeloofwaardig zijn, gelet op de vaststelling dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over (i) het tijdsverloop van de vervolgingsfeiten, (ii) zijn verblijfplaatsen na de ontploffing in zijn woning en (iii) de huidige verblijfplaatsen van zijn familieleden en wie er thans in zijn woning verblijft en dat de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen verder wordt ondermijnd doordat verzoeker (i) niet weet op welke manier zijn huis werd beschadigd, (ii) verklaarde dat zijn broers nog steeds lessen volgen in de moskee waar verzoeker werd bedreigd en (iii) niet van bij aanvang van de procedure vermeldde dat de taliban hem wilde rekruteren.

Wat betreft de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen, beperkt verzoeker zich in zijn verzoekschrift tot een bevestiging van zijn verklaringen tijdens de persoonlijke onderhouds. De Raad merkt echter op het zich louter scharen achter één der tegenstrijdige verklaringen, zonder elementen aan te voeren waarom die verklaringen de juiste zouden zijn, niet volstaat om de in de bestreden beslissing vastgestelde pertinente en correcte tegenstrijdigheden op te heffen. Dergelijke tegenstrijdigheden die betrekking hebben op de kern van verzoekers relaas doen dan ook op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van de vermeende vervolgingsfeiten.

Verzoeker tracht de vaststelling in de bestreden beslissing dat zijn vrees voor gedwongen rekrutering door de taliban wordt ondermijnd doordat hij deze feiten niet vermeldde van bij aanvang van de procedure te minimaliseren door aan te voeren dat hij tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken werd aangemaand om het kort te houden. Dienaangaande stelt de Raad vast dat verzoeker bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van hem verwacht wordt dat hij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden van bij aanvang van de procedure (CGVS-vragenlijst, stuk 14). De Raad benadrukt dat het aan verzoeker is om zo spoedig mogelijk alle elementen nodig voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming aan te reiken.

De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging door de taliban omwille van het werk van zijn schoonbroer en omwille van gedwongen rekrutering door de taliban. Bijgevolg is ook de door verzoeker aangehaalde algemene informatie omtrent gedwongen rekrutering door de taliban niet voldoende om aannemelijk te maken dat hij zelf concrete problemen heeft, nu hij in gebreke blijft zijn persoonlijke problemen aannemelijk te maken.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Vooreerst dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw beweerde geboortedatum. Immers, overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 15 maart 2016 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004, en die aantoont dat u ouder bent dan 18 jaar - waarbij u op 3 februari 2016 een leeftijd had van 20.6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar – kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Uit het feit dat u op het moment van het gehoor op Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 28 december 2015 verklaarde 16 jaar te zijn en u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS op 19 mei 2017 vasthield aan het feit dat u toen minderjarig was (CGVS 1, p. 3), blijkt dat u heeft getracht de Belgische asielinstanties zowel in het begin van als tijdens uw procedure op intentionele wijze te misleiden. Bijgevolg wordt de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen al bij voorbaat aangetast.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS 1, p. 2; CGVS 2, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf tot kort voor uw vertrek uit Afghanistan in Taran, district Kuz Kunar, provincie Nangarhar. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke recente herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van uw recente verblijf is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van de recente verblijfplaats en herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw kennis over uw dorp en uw district, over de taliban aanwezigheid alsook de buitenlandse aanwezigheid, over de recente veiligheidsincidenten, over de frequentie van natuurrampen en ten slotte ook uw kennis over uw districtshoofd te wensen over laat. Hoewel u verklaart geboren en getogen te zijn in uw dorp Taran, district Kuz Kunar, en dan ook nooit elders te hebben gewoond (CGVS 1, p. 7), heeft u uw beweerde verblijf aldaar tot kort voor uw vertrek uit Afghanistan in oktober/november 2015 niet aannemelijk kunnen maken en dit om onderstaande redenen.

Gevraagd om te vertellen over uw dorp en uw streek, namelijk alles wat u zich kan herinneren, vraagt u of u de weg naar het districtscentrum moet uitleggen. U wordt gemeld dat dat niet de gestelde vraag was waarop de eerder gestelde vraag wordt herhaald, waarop vraagt u wat het CGVS wil weten (CGVS 1, p. 14). Nogmaals gevraagd om uw dorp te beschrijven, zegt u dat u niet begrijpt wat er wordt verwacht. Indien het CGVS graag de weg naar het districtscentrum zou kennen, dan zegt u dit wel te kunnen geven (CGVS 1, p. 14). Gevraagd om uw dorp te beschrijven, om te vertellen hoe het daar is, vraagt u of u het CGVS ‘langs de straten moet leiden en zo terug moet komen’ (CGVS 1, p. 14). Uit uw antwoorden blijkt niet dat u in staat bent om spontaan, doorleefd en uitgebreid te antwoorden op de nochtans zeer algemene vraag om uw dorp en district te beschrijven en te vertellen wat daar allemaal is en hoe alles daar verloopt. Gevraagd om te vertellen wat u ziet in uw dorp, wat men er kan doen, hoe de omgeving is, enzovoort, antwoordt u dat de berg Togar achter uw dorp ligt en dat de provincie Kunar aan de rechterkant ligt en Kama aan de linkerkant (CGVS 1, p. 14).

Wederom slaagt u er niet in om uw verklaringen van het detail en doorleefdheid te voorzien, iets wat nochtans zou kunnen verwacht worden van iemand die gedurende zijn ganse leven in het dorp Taran, district Kuz Kunar, heeft gewoond. Integendeel maken uw antwoorden een hoogst ingestudeerde indruk. Bijgevolg wordt reeds voorbehoud gemaakt bij de geloofwaardigheid van uw verblijf in Taran, district Kuz Kunar, tot kort voor uw vertrek uit Afghanistan.

Gevraagd om over de taliban in uw dorp te vertellen, kaatst u de vraag wederom meteen terug naar het CGVS en vraagt u wat men wil weten (CGVS 1, p. 15). U gezegd dat u alles mag vertellen, antwoordt u dat ze geen goede mensen zijn en dat ze mensen stenigen. Gevraagd om te vertellen over hun aanwezigheid in uw dorp, antwoordt u dat ze overdag in de bergen wonen en dat ze 's nachts naar het dorp komen. U verklaart dat ze mensen vragen stellen en hen dwingen om tarwe of geld af te geven (CGVS 1, p. 15). Gevraagd wat u weet over de taliban in uw district, Kuz Kunar, antwoordt u dat ze hun gezichten bedekken, dat ze lang haar hebben en tulbanden dragen (CGVS 1, p. 15). Uit bovenstaande verklaringen moge duidelijk zijn dat u in niet in staat bent om gedetailleerd en doorleefd over de taliban in uw eigen dorp te vertellen, iets wat nochtans verwacht kan worden van iemand die beweert gedurende zijn ganse leven in datzelfde dorp te hebben gewoond, alsook beweert meermaals door hen te zijn bedreigd. U hiermee geconfronteerd, antwoordt u dat u zich bezig hield met uw beesten. Het enige wat u verder nog aanhaalt zijn enkele namen van talibanleiders (CGVS 1, p. 15). Het feit dat u wel enkele namen kan opsommen weegt echter niet op tegen de zwaarwichtigheid van uw vage en algemene verklaringen over de taliban in uw eigen dorp. Zoals hierboven gesteld kan van iemand met dergelijk profiel echter een grotere mate van detail en doorleefdheid worden verwacht, wat in casu niet het geval is. Bijgevolg wordt verder afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verblijf in het dorp Taran, district Kuz Kunar, tot vlak voor uw beweerde vertrek uit Afghanistan in oktober/november 2015.

Gevraagd naar veiligheidsincidenten in uw dorp of in de omgeving, antwoordt u dat er een explosie was in een huis waar twee broers, die voor een parlamentslid werkten, woonden. Verder vertelt u dat er een bomaanslag was op Faridou Momand. Gevraagd wanneer deze incidenten plaatsvonden, zegt u 3-4 jaar geleden. Gevraagd naar andere incidenten in uw district Kuz Kunar, vertelt u over een man die in Shaga werd vermoord en een wegingenieur die werd meegenomen door de taliban (CGVS 1, p. 14). Hierover kan u echter geen verdere details geven. Bovendien vonden deze incidenten respectievelijk 5 à 6 jaar en 7 à 8 jaar geleden plaats (CGVS 1, p. 15). Gevraagd naar andere, recentere aanvallen, antwoordt u dat er een incident was in een school met de taliban, waarbij Khan Wali, de talibancommandant, werd vermoord. U verklaart dat dit incident 6 à 7 jaar geleden plaatsvond (CGVS 1, p. 15). Met andere woorden beschikt u enkel over informatie aangaande incidenten in uw dorp en district die tussen de 4 en 8 jaar geleden zijn gebeurd, maar niet over informatie aangaande meer recente veiligheidsincidenten kort voor uw vertrek uit Afghanistan in november 2015 (zo vond uw eerste persoonlijk onderhoud plaats in mei 2017, ongeveer anderhalf jaar na uw aankomst in België op 8 december 2015 en uw vertrek uit Afghanistan – u verklaarde anderhalve maand onderweg te zijn geweest, DVZ verklaring rubriek 31). Deze vaststelling wordt bovendien nogmaals bevestigd wanneer u verklaart dat u geen weet heeft van het feit dat uw provinciegouverneur, Salim Kunduzai, hoewel u aangeeft hem wel te kennen, in het jaar van uw vertrek, namelijk in juni 2015, onder vuur werd genomen toen hij met een konvooi op weg was naar Torkham (cf. COI administratieve dossier). Dit is eerder bevreemdend gezien u tijdens tweede onderhoud verklaarde dat u het nieuws in Afghanistan vernam via dorpelingen en u ook vaak naar de radio luisterde. Daarnaast was u tijdens uw tweede onderhoud ook niet op de hoogte dat hij in juni 2016 ontslag had genomen (cf. COI administratieve dossier). Gegeven bovenstaande is het duidelijk dat u uw aanwezigheid in uw dorp Taran, district Kuz Kunar, vlak voor uw vermeende vertrek uit Afghanistan aan de hand van uw kennis over recente incidenten niet aannemelijk heeft kunnen maken.

Gevraagd of er ooit buitenlanders zijn geweest in uw district toen u daar woonde, antwoordt u dat u dat nooit heeft gezien. Gevraagd of u daar weet van heeft, zegt u dat u dat nooit heeft gehoord en dat u daarover niets kan vertellen (CGVS 2, p. 7). Deze verklaringen staan echter in schril contrast met de informatie hierover ter beschikking van het CGVS (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier) waaruit blijkt dat er gedurende meerdere jaren, met name gedurende gans uw jeugd, Japanse organisaties actief zijn geweest, en nog steeds actief zijn, in uw district en uw provincie. Zij stonden in voor onder meer het uitbouwen van de kanalen van de Kunar-rivier ter bevordering van de irrigatie van de landbouwgronden. Uit verdere informatie blijkt ook dat er nog steeds nauwe banden bestaan tussen het Afghaanse ministerie voor landbouw en irrigatie en de Japanse ambassadeur, alsook met Japanse FAO-vertegenwoordigers, zij hebben zelfs nog in 2015 het irrigatieproject in Gamberi, geleid door de Japanse directeur van Peace Medical Services, bezocht. Het loutere feit dat u wel weet dat er in het algemeen projecten plaatsvonden en dat er ooit NGO's aan de Kunar-rivier hebben gewerkt, maar dat u niet weet wanneer en evenmin of ze op dit moment nog actief zijn (CGVS 1, p. 17), is niet enkel in

contrast met bovenstaande informatie (cf. supra), maar ook met uw verklaring dat u geen weet zou hebben van buitenlandse aanwezigheid in uw dorp en district. Bovendien kan verwacht worden van iemand die beweert gedurende zijn ganse leven in zijn dorp te hebben gewoond, een dorp dat bovendien afhankelijk is van diezelfde rivier en haar irrigatie van de landbouwgronden, dat hij meer informatie zou kunnen geven over deze werken aan de Kunar-rivier, wat in casu niet het geval is. Verder weet u ook niet sinds wanneer de Amerikanen aanwezig waren in uw regio en evenmin of zij op dit moment nog actief zijn in uw regio (CGVS 2, p. 8). Van iemand die beweert gedurende zijn ganse leven in het dorp Taran, district Kuz Kunar, te hebben gewoond, kan echter verwacht worden dat hij beter op de hoogte zou zijn van de buitenlandse aanwezigheid, wat in casu niet het geval is.

Gevraagd naar natuurrampen, antwoordt u dat er een 5 à 6 jaar geleden een gigantische overstroming was in Mamazo Bela, alsook in uw eigen dorp. Gevraagd of dit éénmalig was dan wel of er sindsdien nog overstromingen hadden plaatsgevonden, zegt u dat er een tweede overstroming was, maar dat het de eerste keer een grote was (CGVS 1, p. 17). Uw verklaringen stroken echter niet met de informatie hierover ter beschikking van het CGVS (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier). Vooreerst toont deze informatie aan dat er bijvoorbeeld ook in 2007, specifiek in uw district, Khewa/Kuz Kunar, een zware overstroming plaatsvond waarbij maar liefst 100 huizen werden getroffen. Dit strookt echter niet met uw eigen verklaring dat er enkel 5 à 6 jaar een gigantische overstroming plaatsvond en daarna nog een kleinere (cf. supra). Daarnaast toont deze informatie dat uw provincie Nangarhar in een overstromingsgevoelig gebied ligt en dat er in het jaar 2015 alleen, samen met de provincie Kunar, meer dan 34.000 mensen door deze overstromingen werden getroffen. Bovendien vielen er in uw provincie, Nangarhar, in 2015 alleen al maar liefst 210 doden bij natuurincidenten, waaronder overstromingen, en vonden er maar liefst 16 natuurincidenten plaats, met andere woorden minstens één per maand in het jaar van uw vertrek. Hoewel deze laatste info betrekking heeft op algemene natuurrampen, kan men, in combinatie met de andere informatie ter beschikking van het CGVS, dus aannemen dat er wel degelijk meer overstromingen hebben plaatsgevonden in tegenstelling tot wat u verklaart. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw recente verblijf in uw dorp Taran, district Kuz Kunar, tot vlak voor uw beweerde vertrek uit Afghanistan in oktober/november 2015 verder ondermijnd.

Ten slotte kan ook uw kennis over uw districtshoofd, dr. Ismail Shinwari, niet overtuigen. Telkens wanneer u naar hem wordt gevraagd, antwoordt u ontwijkend en vraagt u wat er van u verwacht wordt (CGVS 1, p. 4-5). Uiteindelijk antwoordt u dat hij uw districtsgouverneur is en dat hij mensen dient, dat hij instaat voor het regelen van zaken zoals taskara's en veiligheidsproblemen. Gevraagd naar zijn persoonlijke leven, zegt u dat u dat niet weet (CGVS 1, p. 5). Verder weet u wel dat hij Izmarai opvolgde, maar verder kan u niets over diens persoon vertellen (CGVS 1, p. 5). In de Afghaanse context waarbij de veiligheidssituatie vaak precair is en men dus van autoriteitsfiguren, in hun dorp, district of provincie, afhankelijk zijn – bovendien bent u hier duidelijk wel van op de hoogte (cf. supra) – is het weinig aannemelijk dat u helemaal niets weet over uw vorige en huidige districtshoofd. Bijgevolg wordt verder afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verblijf in het dorp Taran, district Kuz Kunar, tot vlak voor uw beweerde vertrek uit Afghanistan.

Volledigheidshalve dient nog te worden opgemerkt dat u over uitermate weinig kennis beschikt met betrekking tot uw stam en de stammen die in uw regio wonen. Behalve het feit dat u Kani Kheil aanhaalt als één van de substammen van uw stam, Adrimzai, – de andere substammen kent u niet – kan u verder niets vertellen over uw eigen stam (CGVS 1, p. 2-3). U verklaart dat u het niet weet aangezien u heel jong was toen u in Afghanistan verbleef (CGVS 1, p. 2). Gevraagd naar de stam Stanikzai, door uzelf aangereikt als een stam die in uw dorp woont, kan u geen informatie geven (CGVS 1, p. 3). Bovenstaande verklaring is echter niet afdoende voor het feit dat u niets weet over uw eigen stam, noch over de andere stammen die in uw dorp wonen. Het tribaal systeem speelt namelijk een zeer belangrijke rol in de Afghaanse maatschappij, waardoor het weinig aannemelijk is dat u geen enkele informatie over uw eigen stam, noch de andere stammen, zou kunnen geven.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het district Kuz Kunar gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van recente herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Kuz Kunar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan (meer bepaald de bedreiging van de taliban aan uw adres).

De ongeloofwaardigheid van het door u opgehangen asielrelaas wordt bovendien versterkt door de onderstaande vaststellingen.

Vooreerst spreekt u zich meermaals tegen over de tijdspanne tussen de verschillende gebeurtenissen in uw asielrelaas. Ten eerste verklaart u tijdens uw eerste onderhoud dat u meer dan een half jaar na het 'accident' het land heeft verlaten (CGVS 1, p. 7) (met 'accident' verwijst u stelselmatig naar de granaatontploffing die plaatsvond in uw huis, cf. CGVS 1, p. 10). Nogmaals dezelfde vraag gesteld ter bevestiging, antwoordt u affirmatief. Wanneer u een tijdslijn wordt getekend en u de vraag wordt uitgelegd, verklaart u dat u amper na twee nachten bent vertrokken (CGVS 1, p. 7). Gezien het feit dat u moeite heeft met de tijdsindicaties in uw eigen asielrelaas, zoals ook hieronder duidelijk zal worden, nota bene met een verschil van een half jaar, dient reeds voorbehoud te worden gemaakt bij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. In diezelfde context spreekt u zich evenzeer tegen over de volgende tijdsindicaties. Eerst en vooral dient echter te worden opgemerkt dat uw verklaringen dermate warrig zijn waardoor reeds vragen worden gesteld bij de geloofwaardigheid hiervan. Toch wordt duidelijk vastgesteld dat u zich tegenspreekt over, ten eerste, het tijdsverloop tussen de ontmoeting bij de moskee en de waarschuwing door de mullah thuis, ten tweede over het tijdsverloop tussen de waarschuwing door de mullah thuis en de granaatontploffing thuis, en ten derde over de tijdspanne tussen de granaatontploffing thuis en uw uiteindelijke vertrek uit Afghanistan. Gevraagd naar het tijdsverloop tussen uw ontmoeting bij de moskee en uw vertrek uit Afghanistan, antwoordt u dat het om 20 of 25 dagen gaat en dan 10 een andere nacht' (CGVS 1, p. 9). Gevraagd om dit uit te leggen, zegt u dat er 20 of 25 dagen na de ontmoeting bij de moskee een granaat tot ontploffing werd gebracht (CGVS 1, p. 9). Even later verklaart u weer dat de mullah ongeveer 10 of 15 dagen na de ontmoeting bij de moskee naar uw huis is gekomen om u te waarschuwen en dat de granaatontploffing 20 à 25 dagen na zijn waarschuwing bij u thuis plaatsvond (CGVS 1, p. 9). Geconfronteerd met uw verwarrende verklaringen, verklaart u dat u ongeveer 20 of 25 dagen na de granaat ontploffing bent vertrokken (CGVS 1, p. 9). Concluderend kan echter worden gesteld dat er maximaal 2,5 maand (ofwel maximaal 65 dagen) zou kunnen zitten tussen uw ontmoeting bij de moskee en uw uiteindelijke vertrek uit Afghanistan. Vooreerst is deze vaststelling strijdig met uw eerdere verklaring, namelijk dat er zes maanden zou hebben gezeten tussen de granaatontploffing en uw vertrek uit Afghanistan. Ten tweede is elk van deze verklaringen strijdig met uw verklaringen bij de DVZ waar u expliciet verklaarde dat er 20 dagen zouden hebben gezeten tussen uw ontmoeting bij de moskee en uw eigenlijke vertrek uit Afghanistan (CGVS vragenlijst, vraag 3.5). Het geheel aan bovenstaande verklaringen spreekt zich echter in die mate tegen dat de geloofwaardigheid van uw ganse asielrelaas reeds op de helling komt te staan.

Ten tweede spreekt u zich ook tegen over uw verblijfsplaatsen net na de ontploffing in uw huis. Zo verklaarde u tijdens uw eerste onderhoud dat u 's nachts, na de ontploffing, aan de rivier bleef met uw neef (de vader van uw schoonbroer) omdat hij niet verder kon wegens pijn aan zijn voet. Pas de volgende morgen ging u naar uw ooms huis om hulp te vragen (CGVS 1, p. 8). Tijdens uw tweede onderhoud verklaarde u echter dat u wegging toen de ontploffing plaatsvond en dat u tijdens de nacht, rond 1 of 2 uur, naar het huis van de oom van uw schoonbroer ging én u zelfs voor het licht werd al naar Jalalabad was vertrokken (CGVS 2, p. 3). Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen, antwoordt u dat u slechts enkele momenten bij de rivier was gebleven alvorens naar het huis van de oom van uw schoonbroer te gaan (CGVS 2, p. 4). Bovendien verklaarde u tijdens dit onderhoud dat uw neef geen wonde had aan zijn voet, maar aan zijn kuit (CGVS 2, p. 3). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden, antwoordt u dat u dat niet heeft gezegd (CGVS 2, p. 3-4). Het vasthouden, in beide gevallen, aan één versie van de feiten is echter geen afdoende verklaring voor dergelijke tegenstrijdigheid waardoor die wordt behouden. Uiteindelijk spreekt u zich in deze context eveneens tegen over hoe uw neef naar het ziekenhuis is gegaan. Enerzijds verklaarde u tijdens uw eerste onderhoud dat iemand een chauffeur had opgebeld, Shazo genaamd, en uw neef had meegenomen naar het ziekenhuis (CGVS, p. 8). Anderzijds verklaarde u tijdens uw tweede onderhoud dat er geen link is tussen die Shazo en uw asielrelaas en dat u niet weet of hij al dan niet uw neef heeft vervoerd (CGVS 2, p. 4). Van iemand die uit zijn land van herkomst is gevlucht kan toch minstens verwacht worden dat hij zich over dergelijke, nochtans niet minimalistische, elementen niet zou tegenspreken. Dit is in casu niet het geval waardoor bovenstaande flagrante tegenstrijdige verklaringen zwaar afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw bedreiging.

Ten derde spreekt u zich evenzeer tegen over enerzijds de plek waar uw familie is gevestigd sinds de ontploffing in uw huis én anderzijds over wie op dit moment in uw huis woont. Vooreerst verklaarde u tijdens uw eerste onderhoud dat u na de ontploffing naar een ander huis was verhuisd (CGVS 1, p. 7). Uw familie, daarentegen, woonde nog steeds in uw huis na de ontploffing (CGVS 1, p. 12). Tijdens uw tweede onderhoud, echter, verklaart u dat uw familie op dit moment in het huis van uw oom van moederszijde woont.

U verklaart dat, nadat uw oom terug zou zijn gekomen van het ziekenhuis, met name de dag na de ontploffing, jullie allemaal naar het huis van de oom van moederskant zijn gegaan (CGVS 2, p. 6). Geconfronteerd met uw uitspraken van tijdens het eerste onderhoud, antwoordt u dat ze niet in dat huis zijn en dat ze na het incident zijn vertrokken (CGVS 2, p. 6). Het louter vasthouden aan één versie van de feiten is echter geen afdoende verklaring voor dergelijke tegenstrijdigheid waardoor deze wordt behouden. Ten tweede spreekt u zich eveneens tegen over wie dan wél op dit moment in uw huis woont. Zo verklaarde u tijdens uw tweede onderhoud dat Nazar Gul u heeft bedreigd en ondertussen in uw huis woont. Even later verklaart u dan weer dat mulawi Sahib aka Nazar Gul niet in uw huis woont en dat er nu boeren wonen in uw huis (CGVS 2, p. 6). Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen, antwoordt u dat hij niet in uw huis woont aangezien mulawi Sahib een eigen huis heeft waarin hij woont (CGVS 2, p. 6). Het louter vasthouden aan één versie van de feiten is echter geen afdoende verklaring voor dergelijke flagrante tegenstrijdigheid. Van een asielzoeker kan toch minstens verwacht worden dat hij op de hoogte zou zijn van de huidige situatie van zijn familie na een ontploffing in zijn eigen huis én dat hij hier zich bovendien niet meermaals zou tegenspreken. Dit is in casu niet het geval waardoor de geloofwaardigheid van uw bedreiging verder ondergraven wordt.

In diezelfde context is het evenzeer bevreemdend dat u tijdens uw eerste onderhoud niet weet op welke manier uw huis werd beschadigd tijdens die ontploffing (CGVS 1, p. 12). Als verklaring hiervoor geeft u dat het 's nachts was en u niets kon zien. Dit is echter geen afdoende verklaring voor het feit dat u niet weet hoe uw huis werd beschadigd daar u verklaarde de volgende dag nog bij uw familie te zijn geweest. Het is weinig aannemelijk dat u niet geïnformeerd zou hebben naar de toestand van uw familieleden alsook van het huis. Het is evenzeer opvallend dat u tijdens het daaropvolgende en tweede onderhoud plots wel aangeeft dat het glas van de getroffen huizen kapot was (CGVS 2, p. 4). Gegeven bovenstaande wordt de geloofwaardigheid van uw bedreiging, alsook de ontploffing, verder ondermijnd.

Bijkomend dient nog te worden opgemerkt dat het eveneens bevreemdend is dat uw jongere broers tegenwoordig nog steeds lessen volgen in de moskee waar u zelf werd bedreigd (CGVS 2, p. 5). U geconfronteerd met het risico dat uw broers beiden lopen, antwoordt u dat dat effectief zo is, maar stelt u zich de vraag wat u kan doen (CGVS 2, p. 6). Gevraagd waarom uw broers nog steeds naar die moskee gaan, antwoordt u dat ze niet regelmatig gaan, één dag wel, de andere dag niet (CGVS 2, p. 6). Er kan echter worden gesteld dat om de dag wel degelijk als regelmatig kan worden beschouwd en dit dus geen afbreuk doet aan het feit dat uw broers op die manier zich aan een groot risico blootstellen gezien uw eerdere ervaringen. Dergelijk gedrag valt met andere woorden niet te rijmen met het gedrag van twee jongens wiens broer bij diezelfde moskee werd bedreigd, door de taliban, alsook door de mullah van de moskee zelf. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas wederom aangetast.

Uiteindelijk verklaart u dat de taliban ook u in hun rangen wou inlijven (CGVS 1, p. 13). Vooreerst is de geloofwaardigheid van dit motief hoogst bedenkelijk aangezien u dit motief pas aanhaalt wanneer u meermaals werd geconfronteerd met andere uitspraken over waarom ze u eigenlijk wilden doden indien ze enkel wilden dat uw schoonbroer met zijn job zou stoppen (CGVS 1, p. 13). Bovendien heeft u er zich van weerhouden dit asielmotief – nochtans een cruciaal asielmotief ter staving van uw persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging – te vermelden bij de DVZ (cf. administratieve dossier). Hiermee geconfronteerd, antwoordt u dat ze bij de DVZ u vroegen om niet in detail te gaan (CGVS 1, p. 13). Dit is echter geen afdoende verklaring voor het feit dat u een cruciaal asielmotief in uw eigen hoofde niet heeft vermeld bij de DVZ, waardoor de geloofwaardigheid hiervan verder in het gedrang komt. Van een asielzoeker wordt namelijk verwacht dat hij de Belgische asielinstanties van in het begin van zijn asielprocedure op de hoogte stelt van alle mogelijke asielmotieven die een mogelijke persoonlijke en gegronde vrees in zijn hoofde zou kunnen betekenen. U heeft hieraan verzaakt waardoor de geloofwaardigheid van dit motief zwaar op de proef wordt gesteld.”

De door verzoeker neergelegde documenten kunnen voorgaande vaststellingen niet wijzigen. Uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat verzoekers leeftijd op zijn taskara, zijnde zestien jaar oud op 3 april 2015, niet overeenstemt met de bevindingen in de beslissing van de dienst Voogdij van de FOD Justitie, waaruit na leeftijdsonderzoek uitgevoerd op 3 februari 2016 bleek dat verzoeker 20,6 jaar oud was met een standaarddeviatie van 2 jaar. Deze vaststelling doet dan ook afbreuk aan de bewijswaarde van de door verzoeker voorgelegde taskara. De Raad merkt verder op dat de door verzoeker neergelegde taskara's van zijn vader en schoonbroer en de tewerkstellingsattesten van deze laatste louter kunnen aantonen dat verzoekers vader afkomstig is uit het dorp Taran en dat zijn schoonbroer daar woont en werkt bij de politie, doch deze documenten vormen geen bewijs van verzoekers verblijf in deze regio tot aan zijn vertrek uit Afghanistan of van de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten omwille van het werk van zijn schoonbroer, gelet op verzoekers ongeloofwaardige

verklaringen hierover. De Raad merkt vooreerst op dat een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen. Gelet op bovenstaande vaststellingen is dit *in casu* niet het geval. De Raad verwijst verder naar objectieve informatie (Landeninformatie, stuk 18, nr. 2), met name de "*COI Focus, Afghanistan. Corruptie en documentenfraude*" van Cedoca van 27 juni 2013, waaruit blijkt dat er in Afghanistan op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie, zowel in Afghanistan als daarbuiten, kunnen worden aangekocht. Bijgevolg is de bewijswaarde van Afgaanse documenten beperkt. De door verzoeker neergelegde brief van de dorpsouderen ter bevestiging van zijn problemen en de brief ter bevestiging van het werk van zijn schoonbroer vertonen een duidelijk gesolliciteerd karakter en kunnen, gelet op bovenstaande vaststellingen met betrekking tot de bewijswaarde van Afgaanse documenten, de geloofwaardigheid van verzoekers relaas dan ook niet vermogen te herstellen. Uit het door verzoeker neergelegde medisch attest kan louter blijken dat verzoeker lijdt aan hypoglycemie, doch de Raad merkt op dat deze problematiek geen verband houdt met de criteria van artikel 48/3 of artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De door verzoeker toegevoegde landeninformatie kan bovendien niet dienstig in rekening worden gebracht, nu verzoeker in gebreke blijft zijn persoonlijke problemen aannemelijk te maken en deze aldus aan de algemene informatie te verbinden.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid, van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, is de Raad van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde problemen, zodat hij zich niet dienstig kan beroepen op voormeld artikel. Immers, de commissaris-generaal heeft verzoekers voorgehouden vervolging, zijn beweerde ondergane ernstige schade of de ingeroepen bedreigingen terecht als ongeloofwaardig van de hand gewezen, waardoor er *in casu* geen sprake is van een omkering van de bewijslast.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit Taran, in het district Kuz Kunar in de provincie Nangarhar in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afgaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer daar verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens de persoonlijke onderhouden en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 7, p. 2, 13-14; Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 2).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig januari tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP